

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713206010
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713206010.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Z. F., a.s., so sídlom J. XX, D., X. XX XXX XXX, právne zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičová 12, Bratislava, proti žalovaným 1/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, N., zastúpený Mgr. Marekom Tauberom, advokátom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves 2/ U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, Poprad, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO 42 247 268, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 3.413,81 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného v 1/ rade proti rozsudku okresného súdu v Poprade, č.k. 17C 206/2013-178 zo dňa 12.11.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o zastavení konania v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie nad rámec sumy 1.500,08 eur spolu s 9,8 % p.a. z istiny 1.394,10 eur od 11.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 9 % p.a. z istiny 1.394,10 eur od 11.10.2012 do zaplatenia. zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 881,4 eur s 9,8 % p.a. úrokom od 11.10.2012 do zaplatenia s 9 % p.a. úrokom z omeškania od 11.10.2012 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému v 1/ rade trovy konania vo výške 348,64 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade Mgr. K. T., advokáta so sídlom H. XX, I. R. C. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej v 2/ rade náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy konania vo výške 133,6 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil, že po čiastočnom späťvzatí žaloby bola dôvodná vo výške 881,4 eur s prísl.. Je nesporné, že bola uzavretá medzi účastníkmi konania úverová zmluva, ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému v 1/ rade úver vo výške 100.000,- Sk. Úver bol vyplatený žalovanému v 1/ rade, žalovaná v 2/ rade zmluvu nepodpísala. Prostriedky patria však do BSM, keďže boli v zmysle § 145 ods. 2 OZ vyplatené počas trvania manželstva žalovaného v 1/ a 2/ rade. Nepriznal však súd prvého stupňa žalobu na zaplatenie 30 splátok po 46,47 eur, ale len 30 splátok po 29,38 eur, ktorá suma predstavuje čistú istinu jednotlivých splátok. V úverovej zmluve bola síce uvedená výška RPMN 11,68 eur na námietku vedľajšieho účastníka na strane žalovaných však súd vypočítal, že toto RPMN nebolo uvedené správne, a to z toho dôvodu, že RPMN podľa vzorca zverejneného na webovej stránke Ministerstva financií SR pri výpočte úveru 2 % z výšky úveru splatných pri podpise a poplatky za správu bolo RPMN vyčíslené na 12,65 % a keďže bola uvedená RPMN len vo výške 11,68 % súd prvého stupňa dospel k záveru, že išlo o spotrebiteľský úver bez poplatku a bez úroku. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Tento uviedol, že pokiaľ súd nepriznal úrok z úveru pre dôvod nesprávneho RPMN, dospel k nesprávnemu právnemu záveru a preto podáva odvolanie vo výroku, v ktorom bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá s poukazom na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch s tvrdením, že 11,68 % bolo správne vypočítaná ku dňu podpisu zmluvy teda k 20.5.2003. Zákon č. 258/2001 Z.z. bol jedinou právnou a záväznou úpravou v tom čase. Ak dospel súd prvého stupňa k hodnote 12,65 % bol ten dôvod, že postupoval podľa aktuálneho vzorca v súčasnom období. K tomuto pripojil aj znalecký posudok Ing. S. Q., ktorý bol použitý v súdom konaní Okresného súdu A. J. pod sp. zn. 5C 7/2012. Preto neobstoja tvrdenia súdu prvého stupňa o nesprávnosti RPMN. Rovnako namietal aj priznanie náhrady trov žalovaného v 1/ rade a vedľajšieho účastníka. Preto navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť rozhodnutie a v prípade, že odvolací súd potvrdí rozhodnutie súdu prvého stupňa žiadal pripustiť dovolaciu otázku.

Proti rozsudku v rozsahu k výroku, ktorým bolo žalobe z časti vyhovené podal odvolanie žalovaný v 1/ rade. Uviedol, že v konaní žalobca, resp. právny predchodca žalobcu nepredložili súdu kompletnú zložku v súvislosti s úverovou zmluvou. Podľa ich tvrdenia, ktoré im bolo síce zrejme, že mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená, avšak žalovaný v 1/ rade poukazuje na tú možnosť, že súdu nemusela byť predložená kompletná zložka k predmetnej zmluve. Je presvedčený o tom z pripojených listinných dôkazov, ktoré má doteraz k dispozícii, že predsa len bola vyhlásená mimoriadna splatnosť zostatku celého úveru. Odvodzuje z toho, že posledná zaplatená splátka na predmetný úver zo strany žalovaných bola uskutočnená 18.10.2007. Je veľmi pravdepodobné, že právny predchodca žalobcu využil Čl. 7.6. Všeobecných obchodných podmienok a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z toho dôvodu sa domnieva žalovaný v 1/ rade, že predmetný návrh je v celom rozsahu premlčaný a namietal toto premlčanie už aj v priebehu konania. Preto žiadal, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vrátená vec na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa vyjadril žalobca. V tomto poukázal na to, že tvrdenia žalovaného v 1/ rade o mimoriadnej splatnosti a premlčania celého nároku považuje za účelové, v snahe namietnuť premlčanie s poukazom na to, že bol na pojednávaní dňa 12.11.2014 poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. a vyzvaný súdom prvého stupňa, aby podľa § 118 ods. 2 O.s.p. vyjadril sa k tomu, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré za sporné. Sporný bol vtedy zo strany žalovaného v 1/ rade len údaj o RPMN, iné sporné okolnosti nenamietal a iné dôkazy nenavrhol. Preto navrhol žalobca, aby výrok o časti, v ktorej bolo vyhovené žalobe bol ako vecne správne potvrdený.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie ani na zmenu súdneho rozhodnutia, keďže súd prvého stupňa rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a vec následne nesprávne právne posúdil.

Je potrebné v danom štádiu konania konštatovať, že skutočnosť, že bola uzavretá úverová zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1/ rade je nesporná, rovnako ako to, že zmluva bola uzavretá v čase, kedy žalovaný v 1/ a 2/ rade boli manželmi. Z obsahu spisu je zrejme, že úverová zmluva bola podpísaná 20.5.2003 na sumu pôvodných 100.000,- Sk s tým, že konečná splatnosť úveru mala byť 10.10.2012. Z histórie splátok vyplýva, že posledná splátka úveru bola zo strany žalovaných zaslaná dňa 18.10.2007. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalobca nadobudol túto pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010. Predmetom žaloby bola istina vo výške 3.350,35 eur a úrokov z omeškania 63,46 eur, t.j. spolu 2.413,81 eur. V priebehu konania žalobca zbral žalobu späť vo vzťahu k sume 1.500,08 eur s prísl..

Podľa § 92 ods. 2 zák. č. 483/2001 o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Bankové úvery podliehajú predpisom o bankách, ktoré stanovujú postup pri omeškaní klienta banky s plnením. Vyššie citované ustanovenie umožňuje postúpenie pohľadávky len v prípade splátok po lehote splatnosti. Spravovanie úverovej zmluvy, ktorá je platná a neskončená podľa predpisov platných v Slovenskej republike je v kompetencii bánk a nie je možné akceptovať postúpenie tzv. „živého úveru“.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti odvolací súd zrušuje rozhodnutie súdu prvého stupňa okrem výroku o zastavení konania podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude jednoznačne vyžiadať opakovane stanovisko Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava - právneho predchodcu žalobcu týkajúce sa toho, či v danom zmluvnom vzťahu došlo k mimoriadnemu zosplatneniu celej úverovej zmluvy, ak áno ku ktorému obdobiu. V prípade, že právny predchodca žalobcu nepredloží takýto listinný dôkaz, súd prvého stupňa bude vychádzať z toho, že zmluva o úvere bola platná až do jej skončenia, teda do 10.10.2012. Potom súd prvého stupňa bude vychádzať z toho, že posledná splátka úveru bola vykonaná zo strany žalovaných v mesiaci október 2007, zmluva o postúpení pohľadávky bola realizovaná 21.12.2010. Právne významná je tá okolnosť, ktoré jednotlivé splátky úveru boli už po lehote splatnosti k postúpeniu pohľadávky na žalobcu a tým mohol postupca tieto nadobudnúť od postupníka a ktoré splátky predstavovali tzv. živý úver, t.z. že s týmito nárokmi mohla disponovať len banková inštitúcia v zmysle vyššie uvedeného zákona o bankách a nie postupca. U jednotlivých splátok, ktoré ešte neboli po lehote splatnosti a právny predchodca ich napriek tomu postúpil na žalobcu, u žalobcu chýba aktívna legitímácia v spore. So živým úverom mohla disponovať jedine banková inštitúcia. Tento nárok by bolo potrebné zamietnuť zo strany žalobcu práve pre nedostatok aktívnej legitímácie v spore. V prípade, že súd zistí, že predsa len došlo k mimoriadnemu zosplatneniu celého úveru, potom bude sa zaoberať aj so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného v 1/ rade.

Súd prvého stupňa ďalej tiež bude rozhodovať o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.